

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

На основу Одлуке Изборног већа Филолошког факултета у Београду од 21.12.2011, изабрани смо у Комисију за избор доцента за ужу научну област Јапанологија, предмет Јапански језик и књижевност. На конкурс објављеном у листу „Послови“ од 28.12.2011. године пријавио се само један кандидат др Далибор Кличковић, асистент за јапански језик и књижевност на Катедри за оријенталистику Филолошког факултета у Београду. С тим у вези подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Кандидат др Далибор Кличковић је рођен 27. 2. 1974. године у Пакрацу (Хрватска). Гимназију културолошко-језичког смера у Смедереву завршио је 1993. године. Дипломирао је на групи за јапански језик и књижевност на Филолошком факултету у Београду 24. 07. 1997. године, са одличном оценом (9.77). По завршетку студија, као стипендиста Министарства за науку и образовање Владе Јапана, годину дана је боравио на Универзитету Васеда у Токију.

Рад у настави почео је 1998. године на Катедри за оријенталистику на Филолошком факултету Универзитета у Београду, као спољни сарадник за предмет Јапански језик и књижевност, а јуна 1999. године изабран је као асистент-приправник за предмет Јапански језик и књижевност. Као асистент за исти предмет ради од 26.04. 2007. године, а поновни избор је обављен је 29. септембра 2010. године. Данас води вежбања из главног предмета Јапански језик (III и IV), те из предмета Увод у јапанску књижевност (I и II).

Магистарски рад „Интертекстуалност у делима из прве развојне фазе Рјуносукеа Акутагаве“ одбранио је 26. 09. 2006. године, а докторску дисертацију под насловом „Нацуме Сосеки и зен будизам“ одбранио је 19. 10. 2011. године на Филолошком факултету у Београду.

Учествује у научним скуповим у земљи и иностранству. Од 1. до 5. марта 2010. године учествовао је на Скупу посвећеном развоју јапанологије у Југоисточној Европи, одржаном у Токију. На позив Центра за јапанолошке студије Универзитета у

Букурешту, учествовао је на Међународном научном скупу „Јапански језички и културни идентитет“, одржаном од 4. до 6. марта 2011. године, са запаженим рефератом „Нацуме Сосеки и формирање модерног јапанског идентитета“.

Бави се и превођењем књижевних дела.

МИШЉЕЊЕ О ДОСАДАШЊЕМ НАУЧНОМ И СТРУЧНОМ РАДУ КАНДИДАТА

Др Далибор Кличковић сарађује са редакцијама следећих часописа у Србији: *Зборник Матице српске за књижевност и језик* (Нови Сад), *Филолики преглед* (Београд), *Наслеђе* (Крагујевац), *Летопис матице српске* (Нови Сад), *Београдски књижевни часопис* (Београд), *Књижевни магазин* (Београд), *Повеља* (Краљево) и др.

Средишњи део научног и стручног рада др Далибора Кличковића односи се на јапански језик, књижевност и културу.

Језгро његовог проучавања јапанске књижевности чине две области: књижевност за време убрзане модернизације у периодима Меиђи и Таишо (1866-1926); савремена књижевност. Бави се сложеним односима модерног књижевног стваралаштва према духовној традицији, односно према зен будизму, што до сада скоро нико није проучавао у Србији.

Као што се види из његове биографије, др Далибор Кличковић интензивно истражује значајне јапанске модерне писце, као што су Рјуносукe Акутагава и Сосеки Нацуме.

Његова дисертација „Сосеки Нацуме и зен будизам“ замишљена је као истраживање зен будистичких елемената у књижевном опусу Сосекија Нацумеа (1867-1916), једног од најзначајнијих романописаца из јапанске модерне. Деловао је за време нагле европеизације Јапана, у доба када се разграђује стари систем вредновања, као последица убрзане модернизације, која још није нудила нови морални оквир. У то време, буђењем индивидуалистичке свести, јапански књижевници почињу да проблематизују човекову личност и његов друштвени живот, како је објашњено у Уводу дисертације Далибора Кличковића. Сосекијева књижевност расветљава унутарњи свет модерног Јапанца који живи у друштву у коме још не постоји склад између традиционалне источњачке етике и индивидуализма, пренетог из западне цивилизације крајем XIX века. Као и многи

његови савременици, Сосеки је поново открио вредност зен будистичке мисли, из које је црпео надахнуће.

У својој дисертацији Далибор Кличковић објашњава да је у стваралаштву романописца Сосекија Нацумеја видљив веома сложен спој западних и источњачких елемената. Како истиче Кличковић, у тежњи да изгради што потпунији поглед на живот и уметност, Сосеки се ослањао пре свега на интелектуалну традицију Запада. С друге стране, Сосеки је веровао да се идеал целовитог постојања ипак налази на Истоку, и то унутар симбиозе животне праксе, филозофије и уметности. Кличковић тврди да су то у уметности били *нанга* сликарство и класична поезија, у филозофији зен, а у стварном животу тежња ка слободном и просветљеном живљењу. Сосекијева мисао добрим делом исцрпљује се у тежњи ка ослобађању од психичке патње и постизању унутарње равнотеже.

Поредећи Сосекијев приповедачки поступак са онима код натуралиста с којима се није слагао, Кличковић примећује извесну сличност, коју објашњава са аспекта зен будизма: и Сосекијева књижевност тежи *истинитости*, као што то чине и јапански натуралистички писци. У томе Кличковић види заједнички корен: зен будистички елемент. Позна Сосекијева идеја *сокутен кјоши*, према Кличковићу, означавала је прихватање истине и усаглашавање са њом, каква год она била.

Али истовремено, Кличковић запажа и особеност Сосекијеве поетике, која произлази из његовог специфичног егзистенцијалног осећања, по чему се битно разликује од поетике јапанског натурализма. Објашњава Сосекијев приповедни поступак *скицирање*, којим се користио и познати хаику песник Масаока Шики. Сосеки је овај миметички поступак протумачио на свој начин, готово у духу зена, како истиче Кличковић. Приказана је и битна разлика између Сосекија и Шикија: док је Шики остао одлучан у афирмацији стварности и своје личности, Сосеки је тежио трансценденцији и продуховљењу. Ово запажање одлично приказује срж Сосекијеве поетике приповедања, али и кретање јапанске књижевне мисли крајем XIX века.

На крају, у поређењу са поетиком савременог јапанског писца Муракамија Харукија, Кличковић указује на нову могућност проучавања јапанских романа. Иако наизглед потпуно различити, по кандидату, и Сосеки и Мураками говоре о Јапану и о његовом савременом човеку. При том, Кличковић међу њима види битну историјски условљену разлику: док је Сосекијево доба време рађања индивидуализма и увођења западне културе, Муракамијево доба јесте време које

представља зрелу фазу индивидуализма савременог типа и прихватања западњачког живота.

Дисертација „Сосеки Нацуме и зен будизам“ представља несумњив научни допринос проучавању јапанске модерне књижености, али и источњачке филозофске мисли, посебно зена. Високи квалитет потврђује комисија у саставу проф. др Адријана Марчетић, др Саша Радојчић и проф. др Кајоко Јамасаки.

И магистарски рад под насловом „Интертекстуалност у делима из прве развојне фазе Рјуносукее Акутагаве“ такође је драгоцен допринос проучавању јапанске модерне књижевности, али и компаративистици код нас која ретко укључује јапанска књижевна дела.

У овоме раду Кличковић систематски приказује природу интертекстуалности у стваралаштву Рјуносукее Акутагаве (1892-1927), једног од најважнијих писаца на прелазу између модерне и савремене књижевности Јапана. Док су приповедачи јапанског натурализма наш свет приказали једноставним миметичким поступком, занемарујући имагинарне и фиктивне елементе приповедања, Акутагава, кључни члан књижевне групе *Нова стварност* (*Shin genjitsuha*), реконструисао је нашу стварност на сложенији начин, користећи се модерним приповедним поступцима, међу којима је интертекстуалност. Нарочито се Акутагавине приповетке из прве развојне фазе истичу по интертекстуалном поступку, карактеристичном за његову поетику приповедања.

На основу прецизне и теоријски темељне анализе интертекстуалних поступака у Акутагавиним делима, Кличковић потврђује да Акутагава у својим делима остварује интертекстуални и интерлитерарни дијалог, не само између старог и модерног, већ и разговор између запада и истока.

Овоме магистарском раду високу оцену је дала комисија у саставу проф. др Бојана Стојановић – Пантовић, проф. др Адријана Марчетић и проф. др Кајоко Јамасаки.

Следећи научни радови из Кличковићеве библиографије настали су на основу његовог магистарског рада:

1. „Интертекстуалност у приповеци ‘Рашомон’ Рјуносукее Акутагаве“, *Истоци и Утоци – Сећање на Славољуба Ђинђића*, зборник радова, прир. Анђелка Митровић, Филолошки факултет, Београд, 2009, стр. 431-454.

2. „Традиција и интертекстуалност у делима Рјуносукее Акутагаве“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књига LVI, Свеска 1, Нови Сад, 2008, стр. 39-55.
3. „Кратки преглед досадашњих истраживања стваралаштва Рјуносукее Акутагаве — значај компаратистичких истраживања“, *Филолошки преглед*, књига XXXIV, Филолошки факултет, Београд, јануар 2007, стр. 121-133.
4. „Интертекстуалност у приповеци ‘Каша од јамовог корена’“, *Наслеђе*, Филолошко-уметнички факултет, број 9, Крагујевац, 2008, стр. 131-153.

И поговори који су објављени у следећим књигама приповедака Рјуносукее Акутагаве, као и сами изванредни преводи потврђују како Кличковић темељно и дубинско изучава Актагавину поетику приповедања:

1. Акутагава Рјуносукее, *Рашомон и друге приче*: „О писцу“, коаутор Д. Васић, Београд, Рад, 2008, стр. 105-110.
2. Акутагава Рјуносукее, *Пакао и друге приче*: „Акутагавине приповетке – бисери старина у новоме руху“, коаутор Д. Васић, Београд, Танеси, 2011, стр. 189-196.

Поред проучавања књижевности за време убрзане модернизације, као што се види из ових опсежних научних радова, Кличковић помно прати и нову књижевну тенденцију. Опус савременог писца Нацукија Икезаве, једног од најзначајнијих приповедача у Јапану данас, представљен је српским читаоцима захваљујући одличним преводима Далибора Кличковића:

1. Нацуки Икезава, „Ружа за тебе“, *Београдски књижевни часопис*, књижевно друштво Хипербореја, Београд, 2011, стр. 43-55.
2. Нацуки Икезава, „Мој читалачки дневник“ („Watashi no dokusho nikki“), приказ, *Споменица Данила Киша*, САНУ, Београд, Посебна издања, књига DCLX, 2005, стр. 349-350.

Значајан и одличан прилог је Кличковићев превод савременог писца Ангоа Сакагућија и есеј о њему. Кличковић открива сложену духовну климу која указује на тамну страну рапидне модернизације Јапана:

1. Анго Сакагући, „О декаденцији“, *Београдски књижевни часопис*, књижевно друштво Хипербореја, Београд, 2011, 64-73.
2. Сакагући Анго - беспућима људске душе, *Београдски књижевни часопис*, књижевно друштво Хипербореја, Београд, 2011, стр. 74-77.

Што се проучавања јапанског језика тиче, др Кличковић је био сарадник у изради српске верзије електронског уџбеника (приредила проф. др Кајоко Јамасаки):

Shokyu nihongo – yomimono (Уџбеник јапанског језика за почетни степен – текстови за читање), Токио, децембар 2008. (7 стр.; 14,051 bytes) <http://jplang.tufs.ac.jp:JPLANG> (e-learning material developed by the government-subsidized project at Tokyo University of Foreign Studies) – e-Japanese-Japanese language material on the Internet. (сарадник у изради Електронског уџбеника).

Shokyu nihongo – yomimono (Уџбеник јапанског језика за почетни степен – текстови за читање) у оквиру електронског уџбеника замишљен је као материјал за читање за почетни степен. Као први такав на српском језику, свакако је драгоцен прилог проучавању јапанског језика, посебно методици наставе јапанског језика као страног. На основу досадашњег искуства у настави јапанског језика на Филолошком факултету у Београду, др Далибор Кличковић је приређивачу дао драгоцене сугестије у току израде, које су корисне за вежбе из превођења са јапанског на српски.

Др Далибор Кличковић је запажен и високо цењен у културној јавности као књижевни преводилац. Добитник је Специјалне награде Удружења књижевних преводилаца Јапана (*Кођики*, Рад, 2008, заједно са Х. Ј. Вукелићем, Д. Васић, Д. Глумац) за 2008. годину. Овај превод је био и у ужем избору за Награду „Милош Ђурић“ те године. Као један од активних књижевних преводилаца, бави се превођењем књижевних дела и са старојапанског и са савременог јапанског, што потврђује списак радова.

ПОДАЦИ О ОБЈАВЉЕНИМ РАДОВИМА

Списак радова приложен уз пријаву на конкурс садржи 23 јединице: 2 академска рада; 1 уџбеник; 3 чланка у оквиру засебних публикација; 3 чланка у оквиру серијских публикација; 1 есеј; 3 књиге превода; 10 превода у оквиру монографских и серијских публикација.

У складу са важећим *Критеријумима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду*, чланови комисије су бодовали вредност објављених радова нашег кандидата. Према Закону о високом образовању минимума вредности коефицијента компетентности за звање доцента износи укупно 4,67 (P10;P20;P50;P61;P62) и 2,33 (P63-66;P70). Др Далибор Кличковић је остварио укупно **11,5 бодова** што се види из следећих података:

У категорији Р 22 (2): једна јединица укупно 2 бода

Shokyu nihongo – уотимопо (Уџбеник јапанског језика за почетни степен – текстови за читање), Токио, децембар 2008. (7 стр.; 14,051 bytes)

<http://jplang.tufs.ac.jp>: JPLANG (e-learning material developed by the government-subsidized project at Tokyo University of Foreign Studies) – e-Japanese-Japanese language material on the Internet. (сарадник у изради електронског уџбеника)

У категорији Р 23 (1): 3 јединице укупно 3 бода

Акутагава Рјуносуке, *Рашомон и друге приче*: „О писцу“, коаутор Д. Васић, Београд, Рад, 2008, стр. 105-110.

Акутагава Рјуносуке, *Пакао и друге приче*: „Акутагавине приповетке – бисери старина у новоме руху“, коаутор Д. Васић, Београд, Танеси, 2011, стр. 189-196.

„Интертекстуалност у приповеци ‘Рашомон’ Рјуносукее Акутагаве“, *Истоци и Утоци – Сећање на Славољуба Ђинђића*, зборник радова, прир. Анђелка Митровић, Филолошки факултет, Београд, 2009, стр. 431-454.

У категорији р 52 (3): 1 јединица укупно 3 бода

„Кратки преглед досадашњих истраживања стваралаштва Рјуносукее Акутагаве — значај компаратистичких истраживања“, *Филолошки преглед*, књига XXXIV, Филолошки факултет, Београд, јануар 2007, стр. 121-133.

У категорији Р 61 (2): једна јединица укупно 2 бода

„Традиција и интертекстуалност у делима Рјуносукее Акутагаве“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књига LVI, Свеска 1, Нови Сад, 2008, стр. 39-55.

У категорији Р 62 (1,5): једна јединица укупно 1,5 бода

„Интертекстуалност у приповеци ‘Каша од јамовог корена’“, *Наслеђе*, Филолошко-уметнички факултет, број 9, Крагујевац, 2008, стр. 131-153.

Библиографија (у прилогу реферата) и категоризација радова говори по себи да је др Далибор Кличковић испунио услове да се изабере у звање доцента.

МИШЉЕЊЕ О ИСПУЊЕНОСТИ ДРУГИХ УСЛОВА ЗА РАД

Др Далибор Кличковић савесно испуњава наставне обавезе. Омиљен је и веома цењен као сарадник, предан раду са студентима, што потврђује евалуација студената

(Савремени јапански језик за 3. и 4. годину) која се спроводи на крају школске године.

Иновативно води вежбања из главног предмета Савремени јапански језик за 3. и 4. годину, укључујући нове текстове из савременог јапанског језика, уз прецизно приказивање сложених граматичких јединица за средњи степен. У оквиру предмета Увод у јапанску књижевност успешно организује часове који се односе на модерну прозу Јапана (Сосеки Нацуме; Рјуносуке Акутагава). Поред тога, предано прати велики број обавезних семинарских радова из предмета Увод у јапанску књижевност (за 1. и 2. годину), Јапанска књижевност (за 3. и 4. годину) и мастер радова (за 5. годину). Учествоје у комплетном извођењу свих испита који се односе на јапански језик и књижевност.

Посебно треба нагласити да др Кличковић испољава изузетну одговорност према прихваћеним задацима и у тимском раду. Успешно координира рад са страним лекторима и осталим сарадницима у групи за јапански језик и књижевност. Кандидат др Далибор Кличковић је један од сталних чланова *Поетске радионице* коју је покренула проф. др Кајоко Јамасаки као алтернативни облик наставе јапанског језика.

Поред веома обимних наставних обавеза, др Далибор Кличковић се укључује у рад на реализацији научних скупова и организовања провера знања јапанског језика. Био је ангажован као члан координаторског тима у реализацији *Серијала предавања из јапанологије* (17. марта 2006. на Филолошком факултету у Београду) као и Међународне научне конференције из методике наставе јапанског језика као страног (22. и 23. августа 2008. у Библиотеци града Београда). Стални је члан организационог одбора за реализацију ЈЛПТ (Провера знања јапанског језика као страног у организацији Јапанске фондације) који се од 2009. године редовно одржава на Филолошком факултету у Београду.

Кандидат др Далибор Кличковић, као изврстан тумач јапанског језика, често је ангажован на научним и културним скуповима. Изванредно је преводио предавање које је одржао ректор проф. др Икуо Камејама са Токијског универзитета за стране студије 9. и 10. децембра 2011. на Филолошком факултету у Београду.

Одлично сарађује са значајним и угледним културним институцијама широм земље, као што су Културни центар Београда, Градска народна библиотека „Жарко Зрењанин“ и др.

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

У целини гледано, др Далибор Кличковић је написао и објавио значајне радове из области јапанологије, и несумњиво дао видан научни допринос јапанологији, посебно из области модерне књижевности Јапана, која је досада врло мало истражена у Србији. Угледу јапанологије он доприноси и веома успешним радом на Групи за јапански језик и књижевност, као и запаженим учешћем у књижевном и културном животу. Због тога Комисија за подношење реферата свесрдно препоручује Изборном већу Филолошког факултета у Београду да др Далибора Кличковића изабере у звање и на радно место доцента за област Јапанологија (предмет: Јапански језик и књижевност).

У Београду

30. 1. 2012.

Комисија:

др Кајоко Јамасаки,
ванредни професор

др Адријана
Марчетић,
ванредни професор

др Саша Радојчић,
доцент